

de tidligere fra Kjøbenhavns Magistrat derom fremkomne Udtalelser, kunde berygte, at denne Omstændighed vilde lægge Hindringer iveien for Gadernes Overtagelse af Kommunen.

Efterat en Del af de paagjældende Byggegrunde senere vare afhændede, blev der i Aaret 1866 af Ministeriet forhandlet med Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse om Gadernes Overtagelse af Kommunen; hvortil Magistraten erklærede sig villig, naar der ved Overtagelsen blev taget et udtryffeligt Forbehold om, at Grundeierne, naar Gaderne siden bleve fuldstændig brolagte, i Genhold til § 2 i Loven af 14de December 1857 skulde godtgjøre Kommunen hele Udgiften til Brolægningen, medens det fra Ministeriets Side blev udtalt, at man, da den lovgivende Magt udtryffeligen havde bestemt, at Statskassen alene skulde bestoede Gadernes Makadamisering, hvilket med stor Udgift var slet, var nødsaget til gjøre det til en Betingelse for Gadernes Overtagelse som offentlige, at Makadamiseringen ikke blev ombyttet med Brolægning i saadanne Gader, hvortil stødte endnu uafhændede Byggegrunde, med mindre disses Facade mod Gaden ikkun udgjorde en ubetydelig Strækning, og det ved den vedkommende Finantslov maatte blive tilladt; at den Udgift til Brolægningen, der saaledes vilde falde paa de uafhændede Parceller, afholdtes af Statskassen. Med Hensyn til at Magistraten havde udtalt, at den hele Udgift til Brolægningen skulde godtgjøres Kommunen i Genhold til § 2 i Loven af 14de December 1857, henstillede Ministeriet derhos, om der ikke maatte findes Anledning til at bringe Lovens § 3 i Anvendelse, hvorefter ikkun indtil Halvdelen af Udgiften skulde godtgjøres Kommunen, navnlig i Betragtning af det betydelige og værdifulde Materiale, der med Gaderne vilde blive overladt Kommunen. Paa disse Betingelser vilde Magistraten dog ikke gaa ind, hvorimod den i Skrivelse af 1ste Marts 1867 erklærede, at den samlede Kommunalbestyrelse var kommen til det Resultat, at ingen af de paagjældende Gader for Tiden vilde være at overtage som offentlige, men at dette vilde være at udsætte til en Tid, da enten alle Grundeierne vilde indgaa paa; at der toges Forbehold om, at Grundeierne, naar Gaderne senere fuldstændig brolagdes, i Genhold til § 2 i Lov af 14de December 1857 skulde godtgjøre Kommunen hele Udgiften her-til, eller da Kommunalbestyrelsen saamtidigt med Overtagelsen vilde bestemme, at Gaderne skulde brolægges fuldstændigt.

Medens Ministeriet nu ogsaa i den efterfølgende Tid ikke har undladt ved foreskabende Leilighed at gjentage Opfordringen til Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse om at overtage Gaderne paa Gammelholm som offentlige, har dette dog bestandigt været forgjæves, idet Magistraten kun for saa vidt har modificeret den af samme tidligere udtalte Beslutning, at den i en Skrivelse af 8de November 1871 leilighedsvis har bemærket, at saafremt en større Del af Eiendomsbesidderne i Savnegade, Niels-Suelsgade, Tordenfjoldsgade og Holbergsgade ved en Henvendelse derom til Magistraten tilkjendegive et Dnske om, at disse Gader eller enkelte af dem overtages som offentlige paa de i Lov af 14de December 1857 indeholdte Betingelser, vilde Magistraten henvende sig til Borgerrepræsentantskabet med Forslag om, at dette Dnske opfyldtes, og at der bevilgedes det til Brolægningen fornødne Beløb mod Tilbagebetaling af dette i Løbet af 10 Aar.

Efterat de til Finantsministeriet overleverede Grunde paa Gammelholm, med Undtagelse af hvad der først kan sælges, naar den botaniske Have nedlægges, nu ere afhændede paa Bilkaar blandt Andet, at Kjøberne skulde afholde alle af de paagjældende Eiendomme gaaende Skatter og Afgifter, stiller Sagen for Statens Vedkommende sig vel noget anderledes end tidligere, idet Udgifterne ved Gadernes Brolægning kun for en forholdsvis mindre Del og kun for saa vidt angaar Gaderne ved den botaniske Have vilde komme til at paahvile Statskassen, men det vil formentlig herefter ogsaa findes at være i sin Orden, at det overlades Grundeierne, hvem Sagen nærmest interesserer, og som ville komme til at bære de med Brolægningen forbundne Omkostninger, at tage Initiativet til at bevirke Gadernes Overtagelse af Kommunen. Det er nu vel saa, at Gadernes Bedligeholdelse for Tiden medfører en ikke ubetydelig Udgift, der med Tillæg af Administrationomkostninger har i det senere Aar udgjort c. 6,000 Rb. aarlig, medens det Beløb, der indkommer i Veiafgifter, og som ifølge Salgsbetingelserne udredes af Kjøberne til Statskassen, indtil Gaderne overtages af Kommunen som offentlige, ikkun andrager for Tiden lidt over 3,000 Rb. aarlig, og at Statskassen for saa vidt er interesseret i, at Gaderne blive overtagne af Kommunen, men da Ministeriet ikke er i Stand til at fremtvinge denne Overtagelse, og da en fornyet Henvendelse derom til Magistraten efter de tidligere Erfaringer maa antages at ville blive frugtesløs, har man foreløbig ikke fundet Anledning til at foretage noget nyt Skridt i denne Sag.

Udvalget opfordrer Regjeringen til at søge denne Sag ordnet ved Lov.

Flertallet (Moberg, Berg, Bojsen, Bønløkke, Dam, Madsen, N, Nielsen, Th. Nielsen og